

for at være partiff, for at handle i egen Interesse, kan nu den ene væsentlige Indberetning gennem Herredsfogderne mistænkes for ogsaa at være mindre upartiff, idet disse jo, forsaavidt der lønnes med fast Løn, faae et Tillæg i Forhold til Capitelstarten — Noget, der forresten er af forholdsvis langt mindre Betydning. Jeg maa imidlertid gjøre den ærede Forslagsstiller opmærksom paa, at, dersom han har troet at kunne bibeholde det hele Forhold, som tidligere har fundet Sted ved de forskellige Interessers Indvirkning paa Capitelstartens Ansættelse, ved at foreslaae en Indberetning fra Sogneforstanderskaberne eller Communalbestyrelserne overhovedet sat istedetfor Herredsfogdernes, da kan jeg ikke anerkjende dette for rigtigt. Tidligere var det saaledes, at den ene Autoritet var upartiff, den anden muligvis partiff i egen Interesse; nu sætter man istedetfor den, der hidtil har været upartiff, men som nu mistænkes for at være mindre upartiff paa Grund af den nye Lønningsmaade, en Autoritet, der ubetinget maa være meget partiff, fordi den heelt bestaaer af Ydere. Forholdet vil altsaa ikke blive det gamle; det vil tvertimod blive noget heelt Andet end dette. Jeg troer — idetmindste i den Kreds, hvor jeg hidtil har haft Leilighed til at anstille Sagtægter — at det har vist sig, at Capitelstarten, langtfra at udtrykke mere end Gjennemsnitsprisen, stadig har været under Aarets Gjennemsnitsprisen. Det er mig bekjendt, at der ikke i enkelte Aar, men stadigt Aar for Aar, er afluttet Handeler om Ydelse af netop Tjenster og Landgildebørn til Priser, ikke ubetydeligt højere end Capitelstartens. Lovforslaget i den Form, hvori det her er indbragt, kan jeg derfor ikke tiltræde. Jeg erkjender imidlertid ligeaa fuldt som den ærede Taler, der først havde Ordet (Strøm), at der kunde være Anledning til at søge ad en anden Vej at faae en i Virkeligheden upartiff Capitelstart-Ansættelse bragt tilveie, og forsaavidt derfor det ærede Thing maatte lade Lovforslaget nyde Fremme, vil der muligvis ved Sagens senere Behandling gives Leilighed til at stille de Endringer, der kunde gjøre det mere tiltalende ikke alene for dem, der hde, men ogsaa for dem, der nyde efter Capitelstart, og ligeledes mere tiltalende for Regjerin-

gen, fra et almindeligt og uinteresseret Standpunkt betragtet.

Lehmann: Jeg kan ikke ansee det for tvivlsomt efter de tidligere Forhandlinger, at det høie Thing vil lade dette Lovforslag nyde Fremme. Hvad der dengang meget væsentligt bidrog til, at denne Sag ikke fandt en saa fuldstændig Behandling, som ønskeligt var, hvad en æret tidligere Taler (Strøm) allerede har henpeget paa, den temmelig uforklarlige Holdning, som den daværende Indenrigsminister indtog. Det vilde derfor have været ønskeligt, om Regjeringen, efterat den havde anerkjendt, at der kunde været Grund til at gjøre en Forandring i Sagen, selv havde taget den under Behandling. Der kan naturligvis ikke deraf gøres nogen Bebreidelse mod den for saa kort Tid siden tiltraadte nuværende Indenrigsminister; men efter hans nylig høerte Udtalelser vil Thinget uden Tvivl finde Anledning til at nedsette et Udvalg for om muligt at komme til Enighed med ham. Jeg for mit personlige Vedkommende har allerede, da jeg sidst var Ordfører for Udvalget, udtalt mig meget udførligt om Sagen; og jeg har ikke fundet nogen Anledning til at forandre min Mening i saa Henseende. Jeg skal navnlig bemærke, at det væsentligt er af theoretiske — om man vil, af doctrinaire — og ikke af praktiske Grunde, at man har troet ikke at kunne bibeholde det nu Bestaaende, og, uden nu at gjentage, hvad der sidst blev udtalt fra mange Sider, om at Capitelstartens Ansættelse i alt Fald ikke har været for høi, skal jeg kun som et nyt Vidnesbyrd anføre, at man under Forhandlingen om Krigsstaedertatningsagen, hvor de af Regjeringen foreslaaede Taxter væsentligen vare byggede paa Capitelstarten, fra mangfoldige Sider mødte den Indvending, at de vare for lave. Naar derfor den ærede Forslagsstiller nu taler om Mistillid, Misnoie, Mistanke, Misforhold og jeg veed ikke, hvad for andre „Mis'er“, hos Yderne, om at Ansættelsen var for høi efter den Maade, hvorpaa den er ansat, leverer det Foransførte et Beviis, der har en vis Betydning, for, at hvergang der er Tale om dens praktiske Anvendelse, finder man den, efter som det passer bedst, enten for høi eller for lav.